

Cene in sejmska poročila.

Mariborski trg. Na mariborski trg v soboto dne 2. avgusta so pripeljali šeparji na 35 vozeh 67 komadov zaklanih svinj, 15 voz krompirja, 22 čebule, 12 voz sena in 8 voz slame. Svinjsko meso so prodajali po 15 do 23 Din, slanino po 15 do 17.50, krompir 0.75 do 2, čebula 3 do 7.50, seno 65 do 80, slama 45 do 50. Pšenica 2 do 2.50, ječmen 1.50 do 1.75, oves 1.25 do 1.50, koruza 2, proso 2.50, fižol 2.50, grah 8 Din. Piščanci 25 do 30, kokoš 30 do 45, raca 20 do 35, gos 30 do 40, puran 40 do 80, Din. Gobe 2.50 do 3, maline 5 do 6, jabolka 4 do 8, hruške 6 do 10, slive 4 do 10, breskve 10 do 18 Din. Mleko 2 do 2.50, smetana 12 do 14, surovo maslo 36, med 14 do 18 Din.

Mariborsko sejmsko poročilo. Prignanih je bilo šest konjev, pet bikov, 70 volov, 211 krav in 8 telet; skupaj 300 komadov. Povprečne cene za različne živalske vrste na sejmu dne 29. julija tega leta so bile sledeče: debeli voli 1 kg žive teže po Din 8.50; poldebili voli od Din 7 do 7.25; bikji za klanje od Din 7 do 7.75; klavne krave debele od Din 6 do 7; plemenite krave od Din 5 do 6; krave za klobasarje od Din 4 do 5; molzne krave od Din 5.50 do 6.50; breje krave od Din 5.50 do 6.50; mlada živina od Din 6.50 do 9. Prodanih je bilo 202 komadov, od teh za izvoz v Avstrijo 18 komadov.

Mariborsko sejmsko poročilo. Na svinjski sejmu, dne 1. avgusta 1930 je bilo pripelanih 278 svinj, ena ovca in dve kozi; cene so bile sledeče: Mladi prašiči 5 do 6 tednov stari komad od Din 120 do 150; 7 do 9 tednov stari od Din 200 do 250; 3 do 4 mesece stari od Din 300 do 350; 5 do 7 mesecev stari od Din 450 do 500; 8 do 10 mesecev stari od Din 600 do 850; eno leto stari od Din 900 do 1000. 1 kg žive teže od Din 11 do 13; 1 kg mrtve teže pa od Din 15 do 17.50. Prodanih je bilo 150 komadov.

Mesne cene v Mariboru. Volovsko meso I. vrste 1 kg od 18 do 20 Din; volovsko meso II. vrste 1 kg od 16 do 18 Din; meso od bikov, krav in telic 1 kg od 12 do 14 Din; telečje meso I. vrste 1 kg od 22 do 30 Din; telečje meso II. vrste 1 kg od 16 do 20 Din; svinjsko meso sveže 1 kg od 15 do 30 Din.

Boreve štuke za korita, late, krajnlke, škodle (šindel) za struhe in vsake debelosti rezan les prodaja Gnilšek, Maribor, Razlagova ulica 25.

Vinske sode različne velikosti prodaja Gnilšek, Maribor, Razlagova ulica 25.

Iz enotnega okraja. Kam gremo v nedeljo, dne 10. avgusta? Na gospodarski sklad Kmetijsko zvezo, ki bo po poznih službi božji v narodnem domu. Ali se bo izplačalo? Prav gotovo. Zadnji čas je, da se združimo tudi kmetje v močne organizacije, da rešimo svoj obstoj in položimo temelje boljši bodočnosti. Le živo zanimanje in dejansko organizacijsko delo ter ljubezen do prelopedga kmetijskega stanu nas bo pripeljala v boljše čase. — Zgled so nam danski kmetje. Tovariši, na veselo svidenjel!

NAŠA DRUŠTVA

Sv. Martina pri Vurbergu. Finžgarjeva drama »Veriga«, ki so uprizorili dijaki domače in okoliških župnij Sv. Barbara, St. Janž in iz Maribora je izpadla zadovoljivo. Igralci so vloge rešili častno, tudi obisk občinstva je bil zadovoljiv. Ob tej priliki se je spet pokazala nujna potreba nove društvene dvorane, ki naj bi služila v enake in slične svrhe. Upati je, da bo ljudstvo vsaj polagoma prišlo do spoznanja, kako potreben bi bil tak dom, in da bo v slučaju, če se zavzamejo v to svrhu resni koraki, pokazalo po možnosti tudi svojo dobro voljo.

Remšnik. Bralno društvo je priredilo za škofovo 50 letnico mašništva proslavo. Govor, deklamacije in dve igri sta bili na sporedu, v cerkvi pa molitvena ura, da bi Bog uslišal vse prošnje prevzvišenega in podložnega duhovništva, ki nosi vročino dneva v teh razburkanih časih. Vse je prav dobro izpadlo. Hvala fantom in dekletom za trud in vsem, ki so kaj k uspehu pripomogli.

Apate ob Muri. V našem kraju se bo vršila dne 10. avgusta tega leta prva narodna prireditel. Na vrtu gostilne Fürst nastopi moški pevski zbor in dobro izvežbana tukajšnja tamburaška godba. Za drugo zabavo in izvrstno postrežbo je preskrbljeno. Začetek ob 3. uri popoldne.

Negova. Agilno tamburaško društvo od Sv. Antona v Slov. goricah priredi v nedeljo, dne 10. avgusta v dvorani graščine Negova velezabavni burki in sicer »Laži zdravnik« in »Kakšen gospod, tak sluga«. Kdor se hoče iz srca nasmejati in prijetno zabavati, naj gotovo pride. Po igri se vrši prosta zabava. Sodeluje godba na pihala in tamburaški zbor.

Kokarje. Tukajšnje prosvetno društvo priredi v nedeljo, dne 10. avgusta ob 3. uri po-

popoldne v društvenem domu pri Goveku igro »Živa pokopana«. Igrat pridejo Nazarčani. Vljudno vabljeni!

Občni zbor »Vzajemnosti« za lavantinsko škofijo bo 12. avgusta ob 10. uri dopoldne v mariborskem bogoslovju.

Vabilo na 31. redni občni zbor Posojilnice v Križevcih r. z. z. n. z., ki se vrši dne 17. avgusta 1930 ob 3. uri popoldne v posojilniških prostorih. Dnevni red: 1. Čitanje in odobrenje zapisnika zadnjega občnega zbora, ki se je vršil dne 25. avgusta 1929. 2. Poročilo načelstva. 3. Poročilo nadzorstva. 4. Potrjenje računskega zaključka za leto 1929. 5. Volitev enega člana načelstva po umlem Koroškaku Mihaelu. 6. Volitev pet članov nadzorstva. 7. Štučajnosti. Ako ob določeni uri ne bo zadostno število navzočih udov, se bo pol ure pozneje sklepalo pri vsakem številu. Odbor. 954

Romanje na Brezje.

Povabilo Prosvetne zveze za romanje na Brezje je našlo kakor vsako leto, tako tudi letos mogočen odziv. Kljub temu, da gre preko tisoč ljudi iz lavantinske škofije na evharistični kongres v Zagreb ter da imajo Trbovlje-Hrastnik-Zagorje letos lastno romanje na Brezje, se je v noči od nedelje na ponedeljek, odnosno v ponedeljek zjutraj pripeljalo na Brezje s tremi vlaki preko 4200 članov Prosvetne zveze in prijateljev krščanske prosvete. Tehnično vodstvo je bilo v večjih rokah g. ravnatelja Hrastelja, ki mu je bilo pridelenih precejšnje število rediteljev. Ljudska pesem pravi, da je na Gorenjskem fletno. Bilo je res veliko duhovnega užitka, podviga duha in spodbude za srce. K temu so veliko pripomogli izvrstni cerkveni govorniki: gg. župnika Hohnjec in Gomilšek in monsignor profesor Vreže, ki je v ponedeljek predpoldne tudi daroval slovesno sveto mašo, ter prav lepo cerkveno petje pod vodstvom g. Gašpariča. V torek je daroval romarsko sveto mašo mariborski g. novomašnik Korban. Na prosvetnem zborovanju v pon-

DR. O. ILAUNIG:

TATENBAH

ZGODOVINSKA POVEST.

»O, to je rešitev,« vzdihne Koder ves iz sebe. Dvigne se na enega izmed konjev ter zdirja naprej, Konrad pa za njim.

»Na pomoč, na pomoč,« ti obupni klici so se v tem trenutku čuli iz vrta mestnega pisarja. Še kratek, bolesten krik, nato pa je vse utihnilo.

»Zdajci so se razgrnili oblaki in polna luna je posijala na vrata vrata v trenutku, ko je stopil grof Thurn z Moniko na rokah na prosto. Pogledal je okoli sebe ter zaklel, ko ni videl konjev na določenem mestu. Kje so konji? Oko jih ni videlo, uho pa je takoj slišalo peketanje konjskih kopit v smeri od Drave.

Grof Thurn se obrne ter jim hoče iti naproti, misleč, da pridejo od tam naročeni konji. Na rokah nese Moniko, kateri je posvetila luna v obraz. Bila je nezavestna, blede, usta pa je imela zamašena z robcem.

V tem trenutku se prikažeta na dveh konjih

33

dva jezdeca — bila sta mestni pisar Jakob Koder in Tatenbahov konjar Konrad.

Grof Thurn pogleda presenečen oba jezdeca ter spusti Moniko na tla, kjer obleži, ne da bi se ganila.

Pisar Koder skoči s konja, plane k svoji hčeri, ji potegne zamašek iz ust ter jo začne drgniti po čelu. Nato se dvigne, skoči h grofu Thurnu, ki je hotel zajahati konja, na katerem je ravno prej prijezdil pisar.

»Ropar, lopov, morilec,« zakriči Jakob Koder ves iz sebe in dvigne roko proti grofu.

»Kaj, ti si upaš mene psovati,« zavpije grof Thurn, »čakaj, da ti pokažem meščanska sodrga, tu imaš plačilo!«

Rekši potegne meč iz nožnice ter ga zavihni proti glavi pisarja.

V tem trenutku priskoči na pomoč hlapec Konrad z debelim drogom, ter prestreže udarec, da se ostrina meča zasadi v les.

»A, ti si izdajalec, tebi se imam zahvaliti za neuspeh, pogini pes,« zakriči grof Thurn, izdere meč iz lesa, ki ga je držal Konrad še vedno v rokah, ter bliskoma sune hlapca v prsa, da se z glasnim krikom zvrne na tla.

»Tu imaš svoje izdajalsko plačilo,« zadere se

Najboljša reklama

za trgovce, obrtnike in zasebnike

so lepe tiskovine,

kakor n. pr. pismeni papir, zavitki, računi, memorande, dopisnice, letaki, lepaki, barvotiskani, večbarvne razglednice in priporočilnice

ki jih izvršuje

v najmodernejši izpeljavi, hitro in po najnižjih cenah

Tiskarna sv. Cipilja
v Mariboru, Koroška c. 8

deljek predpoldne izven cerkve je govoril predsednik Prosvetne zveze dr. Jos. Hohnjec. Pozdravne besede je tudi spregovoril g. Janez Kalan, ki se je vrnil iz Nemčije. Predsednik dr. Hohnjec je dal izraza resnični in iskreni vdanosti članov Prosvetne zveze in prijateljev krščanske prosvete do Nj. Velič. kralja ter je predložil z velikim odobravanjem sprejeto brzojavko:

Njegovemu Veličanstvu
kralju Aleksandru
v Beogradu.

Prosvetna zveza v Mariboru se na svoji letni skupščini na Brezjah 4. avgusta spominja Vašega Veličanstva kot najvišjega pokrovitelja blagonosne ljudske prosvete. Dovoljujemo si sporočiti izraz iskrene vdanosti in globoke zahvale za izkazano visoko zaupanje, ki se manifestira v protektoratu nad Prosvetno zvezo, ki ga je po Vašem blagohotnem dovoljenju prevzel Njegovo Visočanstvo kraljevič Andrej. Obenem izjavljamo, da bomo po intencijah Vašega Veličanstva širili med ljudstvom, osobito med mladino pravo prosveto in izobrazbo na solidnem krščanskem in narodnem temelju v prospah in napredek naše skupne jugoslovanske države.

Dr. Josip Hohnjec,
predsednik.

Med nameni, ki so jih romarji poneli s seboj Materi božji na Brezje, je tudi bila zahvalna in prosilna molitev za prevzvišenega g. lavantinskega škofa-jubilanta. Z zborovanja je bila g. knezoškofu poslana ta-le pozdravna brzojavka:

Njegovi prevzvišenosti
škofu dr. Karlinu
v Mariboru.

Vaši škofljani na Brezjah zbrani kot zastopniki vseh okrajev in krajev lepe lavantinske škofije Vam iskreno čestitamo k dovršenemu petdesetletnemu duhovniškemu jubileju. Z zahvalo Bogu smo v veličastni cerkvi Matere božje združili molitve, naj Vas Bog še mnogo let ohrani v zdravju ter obilno blagoslovi vaše očetovsko nadpastirsko delo.

Dr. Josip Hohnjec,
predsednik Prosvetne zveze.

*

St. Peter pri Mariboru. Pogreb rajnega Ljudvita Fluher je pokazal priljubljenost in spoštovanje, ki jo je užival pokojnik. Mnogičica Šentpeterčanov ter prijateljev in znancev od blizu in daleč je spremila rajnega k večnemu počitku. Pogreba se je udeležil celokupni občinski odbor, zastopniki okrajnega cestnega odbora, sreskega kmetijskega odbora, učiteljsvo in šolske sestre. Naj bolni mož počiva v miru. — Isti dan je bil pokopan v Mariboru tukajšnji rojak Janez Krajnc, kletar pri tvrčki Pugel v Mariboru. Pred štirinajstimi dnevi ga je zadela kap, ki ji je po težkih mukah podlegel. — Dne 16. julija je pri č. šolskih sestrah v Mariboru prešla obleko reda sv. Frančiška in redovno ime Ornik Marija, sedaj sestra Torzila, hčerka ugledne Ornikove družine iz Nebove. — Pretečeni četrtek je z vso naglico pridrljal v St. Petru nek mariborski novinar — telefona še nimamo — hoteč dobiti pri orožništvu in občini natančnejših pojasnil o stvari, o kateri pa Šentpeterčanom ni bilo nič znanega. Časnikar je vedel povedati, da je nekje pri St. Petru krava požrla majhnega otroka, kar pa seve ni bilo res. Naj drugod išče krave, ki žerejo otroke!

Hoče. Minuli pondeljek sta se poročila gđc. Ljudmila Kotz iz Razvanja in g. Slavko Lebe iz znane vrle narodne rodbine Lebejeve iz Reke. Razvanjsko gasilno društvo je priredilo novemu paru prisrčen sprejem ter so izrazili veliko veselje nad prihodom novega soobčana. Želimo ženinu, ki je bil požrtvovalen član hočkega pevskega zbora in njegovi blagi nevesti na novem domu, kjer prevzame trgovino in gostilno, mnogo sreče in vsestranskega blagoslova. Na pobudo starešine g. P. Trinka so svatje darovali za podporo ubogim dijakom 354 Din. Najsrčnejša zahvala, Bog povrni stokrat!

Slivnica pri Mariboru. V Rančah je dne 10. julija preminula gospa Marija Bedenik v starosti 61 let. Bila je prijazna in dareljiva ljudem. Zato so se tudi ljudje izkazali dobri mamici hvaležni: prišlo jih je mnogo molit in kropit od blizu in daleč. Kako je bila rajna priljubljena, je pričal njen pogreb. Niso šli za krsto samo sorodniki in sosede, ampak tudi drugih je bilo lepo število. Vsem, ki so se udeležili pogreba in da-

rovali venca, lepa hvala. Mamici bodi dobri Bog plačnik in na svidenje nad zvezdami!

St. Ilj v Slov. goricah. Pred nekaj meseci se je ustanovilo v St. Ilju človekoljubno Prostovoljno gasilno društvo. V kratkem času obstoja si je nabavilo uniformo in sekirice, kar je zasluga marljivih članov. Društvo je tudi že nastopilo prvič na Telovo pri procesiji. Ker je pa naša srčna želja, da bi si čimprej oskrbeli tudi prepotrebno brizgalno, zato priredi v nedeljo, dne 10. avgusta tega leta svojo prvo letno veselico, katere se udeležijo gasilci gasilske župe mariborski levi breg. — Vse se bo vršilo na prostem pri g. Baumanu pri kolodvoru. Na sporedu je nastop s prostimi vajami gasilnega društva Sv. Lenart, ki je nastopilo tudi v Ljubljani, potem velik in bogat srečolov itd. Vsega ne smemo povedati! — Začetek takoj po prihodu vlaka in konec po polnoči. Vstopnina 5 Din. Za vse bo prav dobro preskrbljeno. Pristna vinska kapljica in kuhinja zelo poceni! Vsak ljubitelj narave in prijatelj gasilcev naj pohiti ta dan ven na mejo, ker s tem pomaga dobri stvari.

Sv. Jurij v Slov. goricah. Zopet se je zbrala velika množica ljudstva dne 22. min. meseca na našem pokopališču. Položili smo k večnemu počitku vrliga krščanskega moža, dolgoletnega župana g. Ivana Zelenko iz Žitnic. Njegov sprevod je pričal, kako priljubljen je bil rajni med svojimi občani. Poslovične besede, ki mu jih je govoril domači g. župnik, so pokazale vsem navzočim dovolj jasno sliko njegovega življenja in delovanja. Kot župan je storil mnogo dobrega in koristnega za občino. Bil je dober in razumen gospodar, dober mož svoji ženi in dober oče svojim otrokom. Neozdravljiva bolezen ga je zalezovala že dalje časa in končno ji je podlegel. Domači pevski zbor mu je zapel pod spretnim vodstvom g. Voglarja žalostinke na domu žalosti in ob odprtem grobu. Po pogrebu rajnega se je nabralo 280 Din za novo hogoslovje v Mariboru. Slava njegovemu spominu in pokoj njegovi duši! Vdovi in otrokom izrekamo naše iskreno sožalje!

Sv. Trojica v Slov. goricah. Položili smo pretekli teden k večnemu počitku Janeza Koder, posestnika v Porčiču in velikega dobrotnika cerkve in samostana. Tožil je sicer že od trojiške nedelje o hudih bolečinah v prsih in pljučih, vendar je še vsako delo lahko opravljal. Prejšnji teden v terek pa se mu je naenkrat močno poslabšalo, ko se mu je iz pljuč vtila kri. Vendar je bil lepo z Bogom spravljen in je kmalu izdihnil svojo hlago in usmiljeno dušo. Pred kratkim je

Ste naročeni na list

NEDELJA

?

Izhaja vsak teden.

Prinaša vsakokratni nedeljski evangelij in razlago ter druge podučne verske članke, razen tega pa resničen dogodljaj iz misijonov »Mladostni navihane« postane redovnik in mične zgodbe za deco.

Stane mesečno samo 2 Din, celoletno 24 Din. Še danes si naročite NEDELJO po dopisnici na spodnji naslov:

Uprava NEDELJE,
Maribor, Slomškov
trg 20.

grof Thurn ter bliskoma odjezdi, pustivši drugo konja na mestu.

Vse to se je zgodilo tako naglo, da se pisar Koder niti prav ni zavedel. Še le ko je zagledal hlapca Konrada v mlaki krvi v zadnjih zdihljajih, na drugi strani pa svojo hčer Moniko, je spoznal, kakšno hudodelstvo je učinil grof Thurn.

Pisar Koder je pokleknil ves trepetajoč ob svoji hčeri, ji dvignil glavo ter stresel truplo, da bi jo obudil k življenju.

Monika pa se ni ganila, v strahu jo je dvignil, zanesel skozi vrt v hišo ter jo rahlo položil na postelj. Poklical je hlapca Valentina in mu naročil, da takoj hiti po mestnega zdravnika dr. Benedikta pl. Griendl. Sam pa se je medtem s pomočjo napol gluhe deklet Špele trudil, da spravi svojo hčer zopet k zavesti.

V kratkem je prispel zdravnik, kateri se je dolgo trudil okoli Monike, dokler je naposled odprla oči. Gledala je kakor izgubljena okoli sebe, na obrazu se ji je bral prestani strah. Oči so gledale nemirno.

»Beži, beži — pusti me,« je zakričala ter začela kriliti z rokami, da so jo morali s silo držati.

Zdravnik se je trudil na vse načine, da jo pomiri, kar se mu je čez nekaj časa tudi posre-

čilo. Za trenutek je zaspala. Naenkrat pa je skočila kvišku ter gledala zbegana okoli sebe. Njen pogled je dobil izraz najhujše bojazni, pri tem je držala roke od sebe, kakor bi se hotela ubraniti sovražnega napada.

»Proč, proč, ti črna pošast, kam me vlečeš, oče pomagajte.«

»Saj sem tukaj, tvoj oče, Monika, pomiri se! V varnih rokah si, nikdo ti ne stori nič žalega,« tolaži obupani oče svojo hčer ter ji gladi blede lice in roke, ki so bile mrzle kakor led.

Bliskoma se je raznesla strašna novica po mestu. Truplo zabodenega hlapca Konrada so dvignili ter ga zanesli v mrtvašnico. Zastrazili so vsa mestna vrata. Ta odredba pa je bila zaman.

Grof Thurn je porabil občno zmedo v to, da je zdirjal na konju grofa Tatenbaha dalje proti jugu, preklinjajoč hlapca Konrada, ki mu je izvršitev njegovega naklepa preprečil. Imel je vse pripravljeno, da odvede Moniko na kak Tatenbahov grad, ko se pa poleže prvi nemir, jo spravi na Primorsko v kak samotni grad, kjer jo obdrži tako dolgo, dokler se ne vda njegovim volji.

Konrad pa ga je izdal, vsi lepi načrti so bili prekržani. Da ga je zato ubil, se niti dosti zme-

umrl tudi Matija Čeh, posestnik v Zgornji Senarski. Bil je dober človek, pa tudi dostopen in šaljiv; zato so ga vsi, ki so ga poznali, tudi radi imeli. Ne dolgo po Čehovi smrti se je mrtvaški zvon zopet oglašil in faranom naznanjal, da je umrla v Zgornjem Porčiču dobra Poličeva gospodinja. Sunila jo je namreč krava z rogom v nogo ter ji prizadela nevarno rano, ki se je vnela ter dobri Poličevi materi povzročila prezgodnjo smrt. Velikosten pogreb je pokazal, kako je bila pokojna spoštovana. Naj počivajo vsi trije farani v božjem miru; njihove preostale sorodnike pa naj ob teh bridkih izgubah tolaži predobri Bog! — Na Anino nedeljo smo imeli v cerkvi za vso farno velepomembno slovesnost. Bil je ta dan slovesen sprejem nad sto naših ten in mater v Marijino družbo za žene in matere, ki je bila ustanovljena lansko leto. Vendar pa smo pri sprejemu pogrešali še mnogo žen in mater, zlasti mlajših, ki imajo pravkar, oziroma bodo imele v kratkem opraviti s težko materinsko dolžnostjo, ki je — dobra vzgoja otrok. Tudi vse te so prav lepo vabljeni, da polagoma pristopijo pod varstvo Zalostne Matere božje in sv. Ane, ki sta patroni ženske Marijine družbe. Prvi korak je storjen in upanje imamo, da bodo razni neosnovani pomisleki in malenkostni ugovori proti tej cerkveni družbi skopneli, in da bo ta nova družba v večjo čast božjo in duhovno korist cell fari.

Sv. Anton v Slov. gorica. Zopet pride tisti čas, da gremo na Sladko goro. V pondeljek, dne 11. avgusta bo v župni cerkvi sv. Antona ob 9. uri sveta maša za vse žive in pokojne romarje. Po sveti maši odhod procesije na prelepa Marijina svetišča: Ptujsko goro, Sladko goro in Smarje. Gremo, da si izprosimo dušnih in telesnih dobrot.

Sv. Trojica v Slov. gorica. Bilo je neko nedeljo, še ne pred davnim časom, v tukajšnji cerkvi med sveto mašo. V cerkev pridejo nekatere gospodične in se postavijo bolj v zakotni prostor. Vzamejo vsaka svojo torbico, iz iste potegnejo (človek bi mislil, gotovo mašno knjižico ali rožni venec) pisma, ki so jih prejela. Začnejo jih obračati, čitati in se skoraj na ves glas smejeti, kar je tiste navzoče, ki so hoteli zbrano moliti, motilo. Nazadnje so vzele v roke še različne slike, ki so šle iz roke v roko. Menda so te gospodične bolj napredne »fronte«, ki pa se ne pomika naprej proti nebesom, marveč nekam drugam.

Sv. Lenart v Slov. gorica. V nedeljo, dne 10. avgusta se vrši po pozni službi božji velik gospodarski shod okrajne kmetijske zve-

že. O stvarnem vprašanju in o stanovki organizaciji govori tajnik Maršo Kranjc, o subjektivni in o združenem vnovčenju zdaja pa revizor Turš. Vsi, ki se zavedate velikega pomena kmetijskega stanu in njegovih težav, se udeležite polnoštevilno tega važnega shoda iz vseh župnij lenarskega okraja!

Sv. Benedikt v Slov. gorica. V petek, dne 25. julija si je ogledal novo bansko cesto Sv. Benedikt — Ščavnica — Lomanoše načelnik gradbene direkcije v Ljubljani, inž. Krajec v družbi načelnika lenarskega cestnega odbora in cestnega nadzornika. Pohvalil je lepoto nove proge, ki ima le dve majhni višini, sicer pa vedno teče po ravnini. Obljubil je, da se z avgustom začne nadaljevanje gradbe, ki je že težko pričakujemo, da se vsaj zemeljska dela letos dovršijo. Pomanjkanje strokovnega osebja ter preosnova uprave sta krivi, da se delo ni prej pričelo. Ponovno prosimo, da se najprej napravi zveza v Trsteniku, da bomo lahko po celi cesti vozili, kadar bo suho.

Sv. Lovrenc v Slov. gorica. Že v zadnji številki ste poročali o smrti vzornega krščanskega moža, posestnika in dolgoletnega cerkvenega ključarja Martina Slodnjak. K temu poročilu še dostavljamo, da se je pogreb vršil ob obilni udeležbi dne 18. julija. Pogreba se je tudi udeležil mil. g. ptujski prošt dr. Zagar, ki se je v ganljivih besedah poslovlil od rajnega. Dobri Bog naj bo blagi duši obilen plačnik ter naj tolaži vdovo in otroke. V petek, dne 25. julija, je divjala čez našo župnijo silna nevihta s točo. Mestoma je strašno uničila vinograde, ki so letos obljubljali bogato trgatve. Je pa že toča potrgala.

Sv. Trije Kralji v Slov. gorica. Romarji na Sladko goro imajo v tukajšnji cerkvi v pondeljek, dne 11. avgusta ob 6. uri sveto mašo, v Ptuj si ogledajo vse znamenitosti, ravno tako na potu. Romarje spremlja g. župnik Gomilšek. — Marijino vnebovzetje bomo v tukajšnji romarski cerkvi obhajali po sledečem redu: V četrtek, dne 14. avgusta bo ob 4. uri pozdrav romarjev, ob 6. uri pridiga in večernice, v mraku rimska procesija z lučicami, na praznik sam rano in pozno sveto opravilo ter večernice s tremi pridigami. Romarji iz Međimurja, Prekmurja in Slov. gorice, pridite v velikem številu v največje veselje Marijino! Ob tej priliki se vpišite v bratovščini božjega Srca Jezusovega in prečistega Srca Marijinega, ki sta v tej cerkvi cerkveno vpeljana. Na veselo svidenje!

Mala Nedelja. Ze nekaj dni naznanjajo veliki lepaki, da se vrši v nedeljo, dne 10. av-

gusta ob 3. uri popoldne v Mali Nedelji »Koncertni in gledališki večer«, ki ga priredijo člani mariborskega narodnega gledališča pod vodstvom Pavla Rasbergerja. Na sporedu so koncertne, operetne in operne arije ter veseloigre. Naj nihče ne zamudi te prireditve, kajti prišel bo vsakdo na svoj račun.

Zvab, Sv. Tomaž. Povsod se sliši, da so vremenske nezdode, toča, povodnji itd. občutno prizadele sosedne kraje ter povzročile veliko škodo ne samo v vinogradih temveč tudi na polju. Hvala Bogu, naš veseli vinski kraj Zvab je ostal dosedaj še brez vseh vremenskih nezdod. — Poslovlil se je tukaj za večno od nas daleč naokrog znani Janez Veldin v starosti 79 let. Opora je bil ne samo svojim osmerim že nedoraslim otrokom temveč vsem, kateri so ga poznali. Umrl je dne 24. julija. Pogreb pa se je vršil 27. julija ob spremstvu treh duhovnikov ter nebroj znancev in prijateljev. Dragi oče in stric, počivaj sladko in uživaj nebeški raj, katerega si zadnji čas najbolj želel.

Negova. Tužno je zapel dne 2. julija zvonček v Geratičevi kapeli in naznanil žalostno novico, da je preminula po dolgem in mučnem trpljenju dobra in obče spoštovana žena Elizabeta Geratič, posestnica v Negovskem vrhu. Pokopali smo jo v petek, dne 4. julija. Kakor je to lepo povdaril č. g. svetnik Gomilšek od Sv. Benedikta v nagrobnem govoru, je bila pokojnica izredno delavna in skrbna ter globoko verna žena in mati, ki je vzgojila svoje otroke v strogo katoliškem duhu. Bog daj dobri in vzorni materi večni mir in pokoj!

Negova. V petek, dne 4. julija tega leta smo spremljali k večnemu počitku Elizabeto Geratič, posestnico iz Negovskega vrha. Dočakala je komaj 48 let. Bila je dobra gospodinja, prava krščanska mati svojim otrokom. Zvonovi so jej milo prepevali tri dni. Žalostno je bilo slišati, kako je prepeval zvonček v domači kapelici Srca Jezusovega, ki sta jo dala postaviti. Kako je bila priljubljena, je pokazal njen pogreb, ki sta ga vodila č. g. župnika: domači in od Sv. Benedikta. Lepa hvala č. g. župniku od Sv. Benedikta!

Sv. Vid pri Ptuj. Veliko veselje nas je navdalo, ko smo vstopili v nedeljo zjutraj v našo farno cerkev sv. Vida. Ta teden smo imeli slikarje, ki so poslikali hišo božjo. Največjo hvaležnost moramo izreči vlč. g. župniku, ki se je najbolj trudil za popravo cerkve. Slikanje, ki ga je prevzela tverka Morely iz Ptuja, je krasno izpadlo. Pričaku-

nil ni, saj primeren zagovor se vedno najde in njemu, kot plemenitašu se bo gotovo verjelo.

Stanje Monike se ni zboljšalo. Ko je prišla za nekaj časa k zavesti, je povedala, da jo je hotel grof Thurn izvesti iz vrta, ker pa se mu je ustavljala, jo je hotel siloma odvesti. Ko pa je klicala na pomoč, ji je zamašil usta, nakar se je onesvestila.

Potem pa je postala zopet nemirna, gledala je zbegano okoli sebe in kričala. Pojavili so se vsi znaki težkega obolenja živcev.

Zopet se je onesvestila, tresti jo je začela mrzlica, govorila je zmedene stvari ter venomer očeta prosila odpuščanja.

Mestni pisar je begal kakor blazen po hiši gor in dol. Globoko ga je pretresel umor, ki se je zgodil pred njegovimi očmi, velike skrbi mu je tudi delalo stanje njegove hčerke, koje moči so vidoma pojemale.

Mestni zdravnik je bil vsak dan pri Moniki, ta pa se ni zavedla več. Kar je bilo v njegovih močeh, je storil, a bila je zaman vsaka pomoč. Oče je vil od obupanja roke ter prosil Boga pomoči. Pa je bilo vse zaman. Za Moniko ni bilo rešitve. Po strašnih dnevih se je nazadnje pomirila, moči so ji opešale in v naročju obupanega

očeta, ki je rosil blede lice svojega najdražjega bitja s svetlimi solzami, je zatisnila oči za vedno.

Mestni pisar je hodil prve dni kakor izgubljen po sobah, vedno in vedno mu je bil pred očmi blede obraz njegove hčere in zdelo se mu je, kakor da bi slišal njene klice. Zavest, da mu je bilo vzeto najblažje bitje, ga je potrla in ni našel več miru.

In kdo je tega kriv? To vprašanje se mu je vedno bolj vsiljevalo.

Kdo drug kakor grof Tatenbah. Saj je on privedel grofa Thurna k mestnemu sodniku, on je tudi bil v zvezi s Thurnovim načrtom, ker mu je dal na razpolago konja, da bi odvedel in onečastil njegovo hčer.

Hotel je iti h grofu Tatenbahu, da bi zahteval od njega zadoščenje, toda zvedel je, da je on takoj po onem groznem večeru odpotoval neznan kam.

Kaj bi mu tudi to pomagalo? On, navadni mestni pisar naj bi se postavil proti mogočnemu grofu Tatenbahu, ki je vladni svetnik in bogataš. Zapodil bi ga, mogoče bi ga še zaprl.

Tolažil pa se je s tem, da božji mlini meljejo počasi, a natančno. V tem je bilo za njega nekoliko pomirjenja. Pa mu je zopet stopilo vse tako

Lepe tiskovine

za trgovce, obrtnike, urade, kakor tudi večbarvne razglednice, barvotiske in druge v svojo stroko spadajoče tiskavnice v latinici in cirilici

izvršuje

hitro, solidno in po najnižjih cenah

Tiskarna sv. Cirila

v Mariboru

Roroška c. 5

Cekov. račun št. 10 603

Telefon interurb. št. 2113

jemo še dva nova oltarja, ki bosta krasila našo cerkev. G. mizar dela sedaj lepe stole in nujno potrebno obhajilno mizo. Tako se bo čez nekaj let zopet povzdignila naša fara do svojega cilja — lepe cerkve. V Pobrežje in Sv. Vid bo tudi napeljana elektrika, ki bo velika pridobitev za našo faro.

Gornja Račgona. Dan 25. julija je bil za trg Gornja Račgona usodepoln, kar že dolgo ni bilo. Popoldan proti peti uri so se začeli zbirati črni oblaki od severa in smo že tudi pričakovali, da ne bo nič dobrega, pa se tudi nismo varali. Po peti uri je začel pihati močen veter in kmalu nato se je vsula huda ploha, potem pa kar suha toča, ki je klestila cele četrt ure. Najbolj so prizadeti vinogradi, ki so še precej dobro kazali. V soboto po 3. uri pa nam je zvon iz šentpeterske cerkve naznanil, da je nekje ogenj. Pa se ni motil. V Podgradu pri Gederju je pogorelo gospodarsko poslopje. Kako je ogenj nastal, se natančno ne vé, govori se pa, da se je od cigaretnega odpadka povzročil ogenj. Zatorej kardici cigaret, le malo več pazljivosti!

Ljutomer. V petek, dne 8. avgusta tega leta zvečer prirede člani narodnega gledališča v Mariboru pod vodstvom Pavla Rasbergerja v Ljutomeru »Koncertni in gledališki večer«, ki bo obsegal spored, na katerem bo vsakdo prišel na svoj račun. Sodelujejo: Stefka Fratrikova, Stjepan Ivelja, Pavel Rasberger in Franjo Tovornik.

Ljutomer. V nedeljo, dne 10. avgusta tega leta se vrši v Ljutomeru slovesna blagoslovitev in otvoritev gasilskega doma pod pokroviteljstvom g. bana dravske banovine. — Blagoslovitev izvrši prevzvišeni knezoškof dr. Karlin. Ta gasilski dom je zgradilo gasilno društvo v lastni režiji in so gasilec s pomočjo drugega prebivalstva napravili vse vožnje brezplačno. Stavbeni les je dala mestna občina iz lastnih gozdov, stavbišče pa je darovala gostilničarka Vaupotič-Vreg. Dom je eden najlepših v naši državi in ima v pritičju garažo za avtomobile in brizgalne, v nadstropju pa stanovanje in dvorano za seje in zborovanja. Sredi pročelja se dviga 13 metrov visoki stolp z lepo ograjo. V zadnjih štirih letih si je to agilno gasilno društvo nabavilo dve motorni brizgalni, gasilski avto in druge gasilske potrebščine in zgradilo tudi gasilski dom, kar je vse stalo blizu pol milijona dinarjev. Naj torej nikdo ne zamudi ugodne prilike, da si ogleda 10. avgusta to lepo stavbo.

Ormož. Po dolgotrajnem in težkem trpljenju sta zapustila žalostno solzno dolino Hrčič Andrej s Hardeka in zvesta Marijina

družbenica Placev Katica iz Loperčic. Dekleta so svojo sosestro v lepem številu spremljevali na zadnji poti. — Prav na hitro pa so se poslovili nekateri od svojih domačih: Murat Vincenc s Huma je še ves dan svoje smrti mlatil in čistil pšenico skupno s svojo ženo, s katero se je prijazno pogovarjal in celo šalil, tako da nihče niti slutiti ni, kaj bo zvečer storil. Proti večeru se je sam končal. Zdravnik je dal izjavo, da se mu je moral omračiti um in da se je obesil v hipni zmedenosti. Bog mu bodi milostljiv! — Ročkar Marija, posestnica v Loperčicah, je bila samo par dni bolna, pa je tako nenadoma zapustila moža in sina. Bila je globokoverna in usmiljenega srca. Če je le količkaj mogla, je hodila rada k sveti maši, vedno v domačo župno cerkev, čeprav je imela drugam bližje. Celo pozimi v najhujšem mrazu in snegu, ko je imela do cerkve poldrugo uro daleč, je rada izpolnila svojo krščansko dolžnost. Kako take zveste, pobožne duše osramotijo tiste mlačneže, ki so blizu cerkve, pa pozabljajo, da so kristjani! — Triletna deklica Jaušovec Marija z Dobrove se je igrala poleg matere, ko je pripravljala obed. Kar nenkrat je izginila in utonila v domači mlaki.

Ormož. Jakobsko nedeljo smo proslavili z običajno procesijo po mestu. Pri procesiji je čvrsto igrala svetinjska godba. — Malo pred procesijo se je zgodila na cesti blizu cerkve nezgoda, ko je neko dekle z bicikljem podrla in poškodovala uglednega moža. Ko je zadnjič nek fant nekoga podri in poškodoval, se je hitel opravičevati, plačal globo in stroške in molčal, in je bil še vesel, da jo je tako poceni odnesel. Dekle pa se je izkazalo bolj junaško in očitalo prevrnjenemu možu, da je sam kriv nesreče. — Jakobski sejem se ni preveč obnesel. Prignanih je bilo 458 glav ali repov goveje živine, prodanih okrog 160. Seveda je bila cena nizka, ker vse čuti da bo malo krme vsled suše. Sejmarjev ali štantarjev je prišlo od blizu in daleč 188, pa so bili malo zadovoljni s kupčijo. Ob 12. uri je bilo mesto skoraj prazno, ljudje so povračili odšli domov. Le malo je bilo tistih, ki so si mogli privoščiti pečenko ali gulaž v gostilni, pa še ti so se pritoževali, da je bilo vse drago. Tokrat ni bilo kaj slišati o tatvnanah. Onih ptičkov in ptičie od Čakoveca ni bilo, ker so jih ob prejšnjih sejmih precej polovili in v »kocke« spravili. Tudi se ni nihče pritoževal, da bi bil kaj dosti izgubil. Neke pred vojno je neka ženska na ormoškem sejmu zgubila celo kravo. Kako? Denar za prodano kravico je zavezala v žepno rutico, kupila mal rudeč balonček, da naredi doma

otrokom veselje. V gneči in prerivanju pa se ji balonček izmuzne iz roke, se dvigne in plava vedno višje in višje preko Drave na hrvaško stran. Žena vpije in kriči: Ojoj, pomagajte, pomagajte, krava leti po zraku, vlovite jo . . . Pa »liška« je bila gluha za vse vpitje, odplavala je v zrakoplovu v neznan kraj . . .

Razkrižje. Pri nas je dne 25. julija padala strašna toča, kakoršne ljudje že dolgo ne pomnijo. Od Ljutomera pa do Murskega Središča so polja in vinogradi preko polovice uničeni. Koruza je tako potolčena, da ni upanja, da bi bilo kaj iz nje. V pol uri je bil ves naš trud tega leta uničen. Sreča, da je bilo snopje že spravljeno!

Murska Sobota. Člani mariborskega narodnega gledališča prirede v četrtek, dne 7. avgusta tega leta zvečer v Murski Soboti »Koncertni in gledališki večer«. Sodelujejo: Stjepan Ivelja, Stefka Fratrikova, Franjo Tovornik in obenem kot vodja gostovanj Pavel Rasberger. Na sporedu so koncertne, operne in operetne arije ter kratke veseleigre.

Radenci. Člani mariborskega narodnega gledališča: Stjepan Ivelja, Stefka Fratrikova, Franjo Tovornik in obenem kot vodja gostovanj Pavel Rasberger prirede v soboto, dne 9. avgusta tega leta zvečer v zdraviliški dvorani v Radencih »Koncertni in gledališki večer« z bogatim in zanimivim sporedom.

Kapela pri Radencih. V petek proti večeru je tukaj nepričakovano naglo umrla dobro znana gostilničarka Ana Lukovnjak. Bila je vedno vesela, smehljajočega se obraza in dobrotnega srca. Godci so bili že na potu, ki so ji šli igrati za god, ko se nenkrat raznese žalostna novica, da je Ana Lukovnjakova nenadoma umrla. Da je bila zelo priljubljena, je pričal njen pogreb, ki je bil v nedeljo popoldne ob pol 5. uri in katerega se je udeležilo veliko število ljudstva. Naj v miru počiva zraven svojih staršev!

Sv. Bolhenk pri Središču ob Dravi. Toča. V tukajšnji fari, skoroda v vseh vrhah, je v soboto, dne 19. julija ob pol 2. uri popoldne toča, ki je padala trikrat zaporedoma, napravila mnogo škode na lepo se razvijajočem grozdju. Kar ni škodovala toča dne 10. julija, to je pa toča dne 25. julija ob četrt na pet zjutraj gotovo do povprečno polovice uničila. Tokrat je padala suha toča, debela kot orehi in je imela 3 do 5 ostrih do 2 cm dolgih rogljičev. Ni čuda, če se je našlo celo nekaj ptic, ki jih je pobila toča. — Letos se peronospora in oidij nista pojavila, pač pa uničuje toča lepe upe vinogradnikov. Obetala se je bogata trgalec, kar se tiče množine in

Zopet nov zvezek
Karl Mayevih spisov

izšel

nampeč

II.

zvezek

„PO NOVEJEM KURDISTANU“

z vsebino: V leči - iz ječe
slovj Amadije. Cena 13 Din.

Naroča se pri

Elektroni knjigarai, Maribor

živo pred oči, da si je moral zakriti obraz. »Grozno, grozno,« tako je vzklikal v najhujši bolesti, »zakaj me je zadela ta strašna nesreča?«

Dvignil je roke proti stropu, divje pogledal ter bolesto zakričal, da je odmevalo po dvorani:

»Gorje tebi, Tatenbah, ki si morilec moje sreče, ki si mi uničil najblažje, kar sem imel na svetu. Jaz ne bom tvoj sodnik, našel boš drugega in takrat boš sprejel s svojim prijateljem vred zaslužen plačilo.«

Tajinstveno in obenem grozno so zvenele besede potrtega mestnega pisarja. Velika, prevelika je bila bol, ki je napolnjevala njegovo dušo. Ali bo povzročitelje te bolesti kmalu zadela kazen? Mestni pisar pač ni slutil, da je bil čas, ko se bo izpolnila Tatenbahova usoda, že prav blizu.

XVIII.

Izdajalčevo plačilo.

Strašno se oko mu bliska temno,
Kozarec zgrabi v srdito rokó.

Stritar.

V času, ko se vrši ta povest, je bil Maribor majhno mesto, obdano od močnega zida. Ker je

bilo mesto na važni točki prometa, ki se je premikal na vse strani, je povse naravno, da je bilo že takrat v tem mestu več gostiln. Kajpada niso bile takšne, kakršne so sedaj; bile so v prvi vrsti le za to, da so nudile popotnikom okrepčilo in skromno stanovašišče. V take gostilne so zahajali le navadni ljudje čez dan, boljša gospoda, ki je prihajala v mesto, je našla prenočišče v zasebnih hišah, s katerimi so bili potniki v zvezi. Skoraj vsak samostan je imel v Mariboru svojo hišo; tako so bile tukaj hiše solnograških škofov ter samostanov v Vetrinju, Št. Pavlu, Admontu, Reinu in Žičah.

Bilo je več takih malih gostilnic, navadno so bile točilnice pod vejo, največ v Slovenski in Cerkveni ulici.

Takrat je bila najbolj znana krčma »Pri slo-nu«, nedaleč od rotovža. Bila je to enonadstropna hiša, takrat last bogatega meščana Tomaža Ranerja.

Spodaj je bil prostor za krčmo. Od trga se je prišlo skozi vrata v precej nizek prostor z obokanim stropom. Posamezni loki oboka so delili prostor v več kotov, v katerih so stale male mize, okoli njih pa močne klopi ter okorni hrastovi stoli.